

ogsaa dernede fra skulde være forsigtig med, hvad man vedblev at kræve af den danske Statskasse. Det kunde maaske være nyttigt at nævne det. Det vilde ogsaa, synes jeg, være heldigt, om vi her fik en samlet Oversigt over, hvad det har kostet at overtage de sønderjydske Landsdele, og hvad det antagelig vil koste.

Et enkelt Spørgsmaal er der i denne Forbindelse, som har fanget min Opmærksomhed. Det er en Bevilling paa det kongelige Teaters Konto til at give Forestillinger nede i de sønderjydske Byer. Jeg kunde forstaa det i Fjor, da det var Genforeningsaaret med Højtidelighed alle Vegne; men hvorfor man skal fortsætte i Aar, er jeg mindre klar over. Det er selvfølgelig udmærket at faa de kongelige Skuespillere ned til de sønderjydske Landsdele, men jeg synes, det vilde være lige saa godt, om de kom rundt i den øvrige Del af Landet. Det er rigtigt, at de mest udmærkede Mennesker bot dernede, men jeg tror dog, at vi ogsaa i Ribe, Esbjerg, Kolding, Fredericia og Vejle kunde høre og se de kongelige Skuespillere lige saa godt, som de kan nede i Sønderjylland. Jeg henstiller til den højtærede Undervisningsminister, om han ikke i hvert Fald til næste Aar kan mage det saa, at vi faar de kongelige Skuespillere at høre og se ud over hele Landet, at de kommer ogsaa til de andre Byer og giver Forestillinger. Jeg tror, det vilde være udmærket, navnlig ogsaa for at gøre Befolkningen mere venlig stemt overfor det store Underskud, som det kongelige Teater giver. Det vilde sikkert forsonde Befolkningen ude i Landet overfor dette, naar den saaledes kunde se, hvad det er for udmærkede Mennesker, der spiller paa det kongelige Teater.

Maa jeg dernæst sige om Ministeriets økonomiske Administration, at nogen særlig Succes har den ikke været i det Aar, der er gaaet. Det er blevet paavist Gang paa Gang af de Talere, der har haft Ordet, at Statens Virksomheder er gaaet meget slet: Statsbanerne giver stort Underskud, et kæmpemæssigt Underskud kunde man gerne sige; Postvæsenet kommer jo ikke til at give slet saa stort et Underskud, men naar det ikke gør det, er det, fordi man efterhaanden standser Virk-

somheden. Og fortsætter man hermed, synes jeg, det ærede Medlem Hr. Rode har ubetinget Ret i, at det er den sikre Vej til at faa Balance, at standse saa meget eller saa langt, at der nødvendigvis maa blive Balance. Jeg skal ikke udtale mig om, hvilken af de to Herrer, det ærede Medlem eller den højtærede Forsvarsminister, der er den mest vittige, men jeg tror alligevel, at paa dette Punkt har det ærede Medlem Hr. Rode vist sig som den mest vittige; det var virkelig en meget vittig Kritik overfor den højtærede Trafikministers Virksomhed, da det ærede Medlem gjorde gældende, at Ministeren vist ikke kunde bringe Balance paa anden Maade end ved at standse Virksomheden.

Naar det høje Ministerium møder med en Merudgift her paa Tillægsbevillingsloven paa ca. 300 Mill. Kr., og det ydermere forlanger en ny udenrigsministeriel Ordning, som vil koste adskillige Millioner hvert Aar, saa forekommer det mig heller ikke at være noget særlig godt Bevis paa nogen god eller for Staten indbringende Økonomi, der er præsteret i dette Aar. Men det kunde alt sammen være, hvad det være vil, og Ministeriet kunde jo undskylde sig noget med, at det ogsaa havde arvet noget fra sine Forgængere — en Undskyldning, som det jo ogsaa benytter sig af i rigeligt Maal —, det kunde være, hvad det være vil, siger jeg, hvis Ministeriet blot kunde sige, at der paa denne Lov eller paa Finansloven i det hele var noget, som kunde bringe Erhvervene her i Landet i Gang igen. Men det er der ikke. Der er ikke een, der vil staa op, hverken af de Herrer Ministre eller af Ordførerne for Regeringspartierne, og sige her, at der er saadanne Bevillinger paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven, at naar vi vedtager dem, saa er Erhvervene her i Landet kommet i Gang igen, saa er de økonomiske Forhold i Orden! Den højtærede Statsminister sagde, at Statsfinanserne var afhængige af Samfundsfinanserne, og det er for saa vidt rigtigt, hvad den højtærede Statsminister der siger. Men saa maa man rigtignok spørge: Hvad vil den højtærede Statsminister gøre for at bringe Samfundsfinanserne i Orden? Og naar Ministeren bliver spurgt derom, siger han jo, som han sagde i Formiddags, at han